

Bruksela, 3 października 2024 r.
(OR. en)

13865/24
ADD 1
LIMITE
PV CONS 47
COMPET 965
IND 452
MI 825
RECH 418
ESPACE 81

PROJEKT PROTOKOŁU

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

(Konkurencyjność (rynek wewnętrzny, przemysł, badania i przestrzeń kosmiczna))

26 września 2024 r.

Działania o charakterze nieustawodawczym

3. Przyszłość europejskiej konkurencyjności, stawianie czoła wyzwaniom, przed którymi stoi przemysł i przedsiębiorstwa na jednolitym rynku 13253/24
Deбата orientacyjna

Rada przeprowadziła debatę orientacyjną.

4. Ramy pomocy państwa i ich wkład w realizację celów polityki UE 13272/24
Deбата orientacyjna

Rada przeprowadziła debatę orientacyjną.

**OŚWIADCZENIA DO NIEUSTAWODAWCZYCH PUNKTÓW A PRZEDSTAWIONYCH
W DOK. 13577/24**

Ad pkt 10
w wykazie
punktów A:

Decyzja Rady w sprawie przedłożenia wniosków dotyczących poprawek do załączników II i III do Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk
Przyjęcie

OŚWIADCZENIE ESTONII

„W duchu solidarności z innymi państwami członkowskimi UE, które borykają się z konsekwencjami poważnych szkód wyrządzonych przez wilka zwierzętom gospodarskim, Estonia popiera przyjęcie decyzji Rady w sprawie przedłożenia propozycji zmiany załączników II i III do Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, co oznacza obniżenie poziomu ochrony wilka.

Jednocześnie Estonia ponownie podkreśla znaczenie spójnego i opartego na podstawach naukowych podejmowania decyzji w kwestiach różnorodności biologicznej i zauważa w związku z tym, że najbardziej aktualny oparty na podstawach naukowych przegląd stanu populacji wilka w UE zostanie udostępniony do lata 2025 r. Estonia ponownie podkreśla, że podjęcie przedmiotowej decyzji nie przesądza o żadnych przyszłych wnioskach i decyzjach dotyczących dyrektywy siedliskowej, a jeżeli decyzja ta zostanie poparta w konwencji berneńskiej, późniejsze zmiany w załącznikach do dyrektywy siedliskowej będą ściśle ograniczone do kwestii wilka i wyłącznie wilka.

W Estonii wilk jest zwierzęciem narodowym i zawsze mamy dynamiczną i silną populację wilków. Na przestrzeni lat zdobyliśmy wiele doświadczeń w zakresie zapewnienia bezpiecznego współistnienia z dzikimi drapieżnikami i chętnie podzielimy się tymi doświadczeniami. Mimo że Estonia korzysta z wyjątku dotyczącego regulowania liczby wilków, w ostatnich dziesięcioleciach udało nam się zwiększyć ich liczebność. Możliwość ta zwiększyła również tolerancję w stosunku do wilków, która jest jednym z kluczowych aspektów ochrony wilków i współistnienia ze środkami ochrony przyrody”.

OŚWIADCZENIE NIEMIEC

„Powrót wilka i rekolonizacja przez ten gatunek dawnych obszarów występowania pogłębiły konflikty między zarządzaniem wypasem a ochroną gatunków. W szczególności hodowla owiec i rolnictwo na obszarach alpejskich stoją przed wyzwaniem, które od ponad 150 lat nie istniały.

Stawienie czoła tym rosnącym wyzwaniom wymaga intensywnych wysiłków.

Współistnienie wilków i wypasu wymaga wyważonego uwzględnienia potrzeb i interesów zarówno w zakresie użytkowania gruntów, jak i ochrony gatunków.

Niemcy podkreślają, że kluczowe znaczenie dla ograniczenia utraty wypasanych zwierząt i ułatwienia tego współistnienia mają środki zapobiegawcze. W związku z tym wzywają do kontynuowania i zwiększenia wsparcia UE na rzecz zarządzania wypasem na gołkach, w górach i na pastwiskach.

Znalezienie prowadzącej do założonego celu i skutecznej drogi wyjścia z sytuacji wymaga skupienia się na wilku. W związku z tym jesteśmy zdania, że jeżeli w konwencji berneńskiej status wilka ma zostać zmieniony, to aby nie zagrozić integralności unijnej polityki ochrony różnorodności biologicznej, odnośna transpozycja do prawa UE musi ograniczyć się jedynie właśnie do wilka. W związku z tym z zadowoleniem przyjmujemy odzwierciedlenie przez Komisję tej kwestii w jej oświadczeniu do protokołu dzisiejszego posiedzenia”.

OŚWIADCZENIE GRECJI

„Biorąc pod uwagę niedawne dane dotyczące populacji wilka na kontynencie europejskim oraz oznaki tendencji wzrostowej, a także uwzględniając szkody wyrządzone zwierzętom gospodarskim w wielu krajach europejskich, w tym w ramach niektórych górskich form hodowli w naszym kraju, Grecja mogłaby zasadniczo poprzeć wniosek dotyczący dostosowania statusu ochrony wilka (*Canis lupus*) na mocy konwencji berneńskiej, przedstawiony w projekcie decyzji Rady (dokument 13258/24) w sprawie przedłożenia w imieniu Unii Europejskiej wniosku dotyczącego poprawki do załączników II i III do konwencji na 44. posiedzeniu Stałego Komitetu konwencji.

Odnotowujemy również, że na szczeblu krajowym do końca 2025 r. udostępnione zostaną wystarczające dowody naukowe dotyczące faktycznego stanu populacji wilka i innych gatunków dzięki ocenie wspieranej finansowo przez Unię Europejską.

Ponadto w odniesieniu do innych gatunków należy stosować podejście i kryteria przyjęte we wniosku UE dotyczącym zmiany statusu wilka, aby zapewnić spójność i obiektywność, zawsze z uwzględnieniem danych z nieprzerwanego monitorowania i dowodów naukowych w celu zapewnienia ochrony środowiska naturalnego i różnorodności biologicznej na kontynencie europejskim”.

OŚWIADCZENIE CHORWACJI

„Republika Chorwacji, w duchu solidarności z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które mierzą się z konsekwencjami istotnych szkód powodowanych przez wilki wśród zwierząt gospodarskich, popiera przyjęcie decyzji Rady w sprawie przedłożenia w imieniu Unii Europejskiej poprawki do załączników II i III do Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, która to poprawka oznacza obniżenie poziomu ochrony wilka.

Republika Chorwacji uważa, że obniżenie poziomu ochrony wilka i włączenie go do wykazu gatunków, na które dozwolone są polowania, znajdującego się w załączniku III do konwencji nie stanowi wystarczającego, ani też jedyne sposobu rozwiązania problemu szkód wśród zwierząt gospodarskich. Republika Chorwacji jest przekonana, że elastyczność zarządzania dzięki planom zarządzania i utrzymaniu wilka w wykazie gatunków ściśle chronionych w dyrektywie siedliskowej lub ustawodawstwie krajowym wraz ze zwiększeniem wysiłków w zakresie ochrony zwierząt gospodarskich oraz z adekwatnym wsparciem finansowym i szkoleniowym dla rolników stanowi możliwy i właściwy sposób zapewnienia długoterminowego współistnienia dużych drapieżników i ludzi”.

OŚWIADCZENIE PORTUGALII

„Sfinalizowany obecnie – około dwudziestu lat po pierwszym krajowym spisie wilków przeprowadzonym w latach 2002–2003 – spis dostarcza aktualnych danych dotyczących obszaru występowania tego gatunku oraz szacunkowej liczby watah, jak również przedstawia analizę tendencji w zakresie tych parametrów.

Jednym z głównych czynników, które zagrażają ochronie wilka w Portugalii, jest śmiertelność powodowana przez człowieka, która na wielu obszarach stanowi główną przyczynę zanikania tego gatunku lub poszczególnych watah.

Wyniki spisu wskazują, że obszar występowania wilków w Portugalii w ciągu ostatnich dwudziestu lat skurczył się, szczególnie w regionie Trás-os-Montes i na południe od rzeki Douro, na obszarze okalającym jej dolinę. Mimo to liczba watah wykrytych na poziomie krajowym zmniejszyła się tylko nieznacznie, choć na czterech istniejących obszarach występowania wilków odnotowano bardzo różne tendencje.

Ten spadek ilościowy, choć niewielki, udało się zrównoważyć dzięki optymalizacji procesów mających na celu ograniczenie konfliktu związanego z polowaniami przez wilki na zwierzęta gospodarskie, poprawie i usprawnieniu systemu odszkodowań za szkody wyrządzone przez wilki oraz promowaniu skuteczniejszej ochrony zwierząt gospodarskich, między innymi poprzez wspieranie, pod względem technicznym i finansowym, hodowców bydła we wdrażaniu środków najodpowiedniejszych w każdej sytuacji.

Portugalia uważa, że w odniesieniu do sytuacji krajowej art. 9 konwencji berneńskiej zapewnia odpowiednią elastyczność umożliwiającą rozwiązanie wszelkich problemów związanych z zarządzaniem populacją wilka iberyjskiego. Portugalski model zarządzania nigdy nie wymagał zastosowania art. 9 konwencji berneńskiej. Zgodnie z wnioskami z różnych analiz prawnych i naukowych przepisy art. 9 pozwalają, w przypadku Portugalii, na przyjęcie środków zarządzania, w tym na odławianie tych zwierząt, jeżeli zachodzi potrzeba rozwiązania wyjątkowych sytuacji.

Podkreślamy solidarność, z jaką Portugalia postrzega potrzebę, by państwa znajdujące się w innej sytuacji niż Portugalia w odniesieniu do stanu ochrony wilka, mogły dokonać przeglądu tego stanu w świetle szczególnych potrzeb, jakich doświadczają.

Portugalia nie zamierza zmieniać strategii ochrony podgatunku wilka występującego na naszym terytorium – wilka iberyjskiego – i zamierza ją utrzymać, w szczególności w odniesieniu do mechanizmów zgodności i odszkodowań, a nawet jest zdania, że mechanizmy te spełniły cele ochrony, do których osiągnięcia zobowiązała się Portugalia w odniesieniu do tego gatunku”.

OŚWIADCZENIE KOMISJI

„Jeżeli zmiana statusu ochrony wilka na mocy konwencji berneńskiej zostanie przyjęta, Komisja odpowiednio zmodyfikuje system ochrony wilka na mocy dyrektywy siedliskowej UE w celu wdrożenia tej zmiany wewnętrznie. Wniosek Komisji będzie dotyczył wilka i tylko wilka, a zatem będzie ograniczony do zmiany statusu ochrony wilka”.